Ч. 240 Середа 25 жовтня (6 падолиста) 1895. Рік V.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Справи парляментарні.

Комісия буджетова ухвалила титул „Рада державна". Підчас дебати домагав ся пос. Герольд протоколованя в стеноґрафічних протоколах і не німецких бесід виголошуваних в Раді державній. Пос. Менґер зазначив, що позаяк Президент Палати не може розуміти всї мови, то виголошуванє не німецких бесід відобрало би Президентови і Палатї можність осуду тих бесід і значило би нарушенє рівности послів перед правом. — По сім розпочала ся дебата над титулом „Рада міністрів" а тут також і над позициєю „фонд диспозицийний" Пос. Герольд заявив при сій нагоді, що Молодочехи будуть голосувати против фонду диспозицийного, бо від часу заяви Молодочехів в повній Палаті в справі проґрами правительства не стало ся нічого, що пересунуло би як небудь їх становище. Бесідник домагав ся зміни ординациї виборчої в Чехії, управильненя ческих фінансів краєвих, занятя становища супротив автономічної управи шкільництва в Чехії і заявив на конець, що і теперішнє мініїстерство повинно мати між собою чоловіка, котрий би заступав інтереси ческого народу. Герольд зазначив, що телеґрафічне бюро кореспонденцийне єсть орґаном державним, і удержує ся з фондів державних; длятого єсть справедливим жаданєм, щоби то бюро в кореспонденциях, які розсилає, поступало обєктивно і справедливо, щоби не дїлало в інтересї якоїсь одної партиї, а вісти вчас і поправдї подавало до публичної відомости, що доси фактично не дїє ся. На конець заявив Герольд, що Молодочехи поборюють теперішну систему і спитав, коли буде предложений проєкт реформи виборчої.

Пос. Барайтер заявив, що буде голосувати против фонду диспозицийного з чисто річевих мотивів, позаяк уважає сю позицию за неморальну. — Пос. Романчук заявив ся також против сего фонду. В виду заявленя Пана Президента міністрів ґр. Баденї'ого, що насамперед мусить бути заведена реформа виборів до Ради державної, а відтак аж можна буде приступити до реформи виборчої в Чехії, бесідник висказав свій жаль, що більша цисеї-лість в Чехії заняла відпорне становище супротив компромісу, і заявив, що буджет ухвалює ся для держави, а фонд диспозицийний для кождочасного правительства. Коли опісля Хорвати і пос. Клячич заявили, що будуть голосувати за фондом диспозицийним, ухвалила комісия сю позицию 19 голосами против 5. Против фонду диспозицийного голосували два Молодочехи, два Німцї национали і пос. Романчук.

По сім промовив Президент Міністрів:

„В справі вписуваня ненімецких бесїд до стеноґрафічних протоколів заявив Президент міністрів ґр. Баденї, що не хоче сеї справи оминати, хоч она по правдї належить до президиї. Принципіяльне право уживати рідної бесїди єсть послам і без того запорученє; практика однакож показує многі механїчні і технїчні трудности. В справі стеноґрафічних протоколів показує ся насамперед, що анї стеноґрафи, анї президент не можуть знати всїх мов, а відтак треба і то розважити, що конечність вимагає того, щоби робота в Палатї борзо поступала, а тому стануло би дуже на перешкодї, коли-б говорено всїлякими мовами. Правительство і парлямент мають обовязок задачі державні і бажаня населеня залагоджувати як найскорше, длятого не треба ставити собі в практицї попри істнуючі трудности ще нові.

Дальше сказав Президент міністрів, що коли попередні бесїдники вже наперед не чекаючи заявленя правительства висказали ся відпорно, то его задача улекшена і він може всім тим панам разом відповісти. Що-до реформи виборчої не може нїхто жадати, щоби вже нинї подати зміст предложеня, котре відповідно до даного приреченя а нинї, розуміє ся, піддержаного приреченя, буде в найблизшім часї внесене. Тогди буде міг кождий виробити собі свій суд о предложеню. Прискоренє внесеня того предложеня лежить в руках послів. Позаяк не можна всего разом залагодити, треба удержати якийсь порядок в черзї. Насамперед мусять бути якісь данї, що справа залагодженя буджету буде скоро поступати а в такій самій мірі буде дане місце до того, щоби фактично взяти ся до реформи виборчої і еї залагодити.

Президент міністрів заявив виразно, що в тих словах нема нїяких позадних гадок; він певно додержить того, що обіцяв і що відповідає проґрамі правительства. В питаню о реформі виборчій в соймах має знову черга своє принципіяльне значінє. Насамперед мусить іти реформа виборів до Ради державної а відтак реформа виборів до сойму. Що-до справи язикової то правительство має добру волю і сподіває ся того також по партиях входячих в рахубу. Припускаючи то, єсть правительство тої гадки, що справа та повинна і може бути управильнена.

Що-до реформи податків і справи шкільної то буде нагода поговорити о них при відповідних титулах в присутности дотичних мі-

---

14)

З ЧАСУ КОМЕТИ.

(Повістка з моравского села. — З ческого — А. Г. Сокола).

(Дальше).

А в суботу зараз зрана виганяють господинї всїх мужчин з дому, не потрібують їх тепер, они їм лиш заваджають всюди при роботї, при печеню знаменитих колачів з повидлом, маком, сиром та розинками, зїлем та медом. Як тут ростуть купи колачів і баб! Хто то всьо поїсть!

О, о то не треба журитись. В часї пословицкого празнику стоїть кождий дім отвором для всїх, коло кождого стола має місце всякий чужинець — вступи де хочеш, а де лише найдеш стіл заставлений їдою і напитком, коло котрого засїли гостї, не кажи й слова, а присядь та їдж і пий, кілько в тебе влїзе і певне нїхто, нї з домашних нї з гостий не буде на тебе косо дивитись, нїхто й оком не моргне і не спитає, хто ти й відки....

А ту свою гостинність показує радо пословицкий селянин.

В суботу пополудни сїдає кількох старших господарів на віз без драбин і їдуть до поблизького громадского лїса, де вже заздалегідь виглядали три найвисші і найпростїйші смереки на „май". Смереки зрубують, наріжуть дубового галузя і зложивши всьо на віз, везуть до села, де вже громада дїтий нетерпеливо дожидає, а вибрані для празничного порядку дївчата витають їх піснею.

Весело і з сьміхом тягне цїла громада на обширний майдан перед церквою, де вже рано зроблено як найбільший лад. Майдан вирівнаний як тік, убитий, обтичений і висипаний жовтим піском — біда гусцї, що поважилась би нинї вступити на него! Скоро оббирає ся кора з привезених смерек, гіле обтинає ся аж по сам вершок, котрий прикрашує ся множеством білих і червоних стяжок, а так приладжений „май" вставляє ся відтак до ямок, викопаних в трикутник довкола місця призначеного до танця. Посерединї-ж того місця вставляє ся в землю стовп, гарно обтесаний, помальований на біло-синo-червено і на нїм завішує ся кілька лїхтарень, котрі мають присьвічувати танцюючим. В задї того круга ставить ся скоро з дошок, лат і бальків обширне підвисшенє і закриває ся его старанно дубовим листєм; — то для музикантів. Вже від нинї дрожать охочим до танцю паробкам ноги. Майже з неохотою вертають більші домів, щоби докінчити там всї приготовленя до завтрішного дня і лиш дїти лишають ся на майданї, галасують і танцюють, аж доки їх не зажене вечірний дзвін до дому.

Тиха ніч розпростирає свою темну ослону над селом і вколисує людий до сну, правда, сну неспокійного, з котрого кождої хвилї пробуджує ся хлопець і дївчина, протирають очи і розглядають ся довкола, чи вже часом не день, чи не можна би вже встати.... Спіть дальше, ще нї, ще нї!

Рано приїздить віз з музиками з міста; веселі звуки музики лякають старих і молодих на улици, викликують і ширять радість у всїх серцях. Перед домами найповажнїйших і найзаможнїйших селян та тих трех вибраних паробків і дївчат музика задержує ся і грає по кілька кусників, а при тім пє пиво і вино, котрими еї щедро гостять. Соборна служба божа з празничною проповідию видає ся всїм, особливо молодшим дуже довгою і скоро лише скінчить ся, вертають бігом до домів, куди вскорі приходять численні гостї з сусїдних сїл, місточок і міст, з котрими спільно засїдає ся до богатого обіду, а по нїм наступає танець на майданї перед церквою.... Яка то радість!

А як цїлком инакше, як незвичайно сумно виглядало того року перед празником в Пословичах!

Робило ся правда всьо то все, але без сьміху, без веселости, без охоти, немов би робили ся які приготовленя до великого похорону.

Сумно скінчила ся субота, досить тихо розпочала ся недїля.

Пан-отець намагав ся всїми силами вибити в проповіди своїм парохіянам з голови гадку о кометї, та піддати їм відваги. Але ледве четверту часть зміг пересьвідчити.

ністрів. Правительство знає вагу зробленя пільги краям при маючій завести ся реформі виборчій і буде зважати на подекуди лихі фінанси краєві та на їх поправу. Що-до права зборів роблено представленя, що замість перебивати бесїдникови в різких місцях бесїди, або замість розвязувати збори, треба завести судове поступованє. Президент міністрів уважає, що треба зберігати свободу слова на зборах і лїпше, а евентуально щоби відкликати ся до вироку судейского; але й противні погляди мають щось за собою, він для того ще добре розважить сю справу. Правительство не зійде з законної дороги і готове супротив зборів не виступати занадто строго. Правительство готове послухати зазиву і зірвати з практикою минувшости, але вижидає в сїм взгляді певної взаїмности, імено, щоби предсїдателї зборів так само старали ся відзиватись прихильнїйше, бо лиш так може прийти до якогось порозуміня.

Говорячи о вставленю до буджету кредиту для двох міністрів без теки, сконстатував президент міністрів, що теперішного буджету правительство не укладало, лиш єго розслїджувало. Вставленє згаданого кредиту не дає єму більше нїчого, як лиш ширшу дїяльність як попередному правительству. В тім нїчого не змінило ся. Можність несподїванок була і давнїйше. Що-до звишки з урядових ґазет, то она в слїдуючім роцї ледви чи покаже ся в наслїдок видавництва урядової праґскої ґазети також і в ческій мові.

В справі бюра кореспонденцийного буде правительство старати ся увзглядняти всї бажаня що-до скорости і обєктивности в обслузї. Що-до безпартийности, то річ зі становища людского легко понятна, що державна інституция не дуже спішить ся, не задає собі дуже строго труду розширяти як найскорше всїлякі приятности роблені правительству.

В справі порушеної децентралїзациї трибуналу адміністрацийного, сказав Президент міністрів, що трибунал сей виконує судівництво, що правда, після всїляких законів краєвих, але після однакових засад, що єсть з користию для безпечности права.

Ухваленє фонду диспозицийного не становить вотум довіря або недовіря лиш конечність державну. Правительство не видить в тім всюди жаданім фондї анї нїчого неморального анї щось злишного. Диспозицийний фонд уживає ся до оборони від скрайних змагань і демаґоґічних аґітаций, котрі не зважають на австрийску ідею державну“.

Поясненя президента міністрів зробили в комисиї буджетовій знамените враженє.

Справи краєві.

(Забудованє гірского потока Глиньско).

Видїл краєвий постановив предложити Соймови на найблизшій сесиї проєкт закона о забудованю гірского потока Глиньско в Глиньску в повітї жовківскім. Той потік робить великі шкоди мешканцям Глиньска засипуючи ґрунти рнею, піском і намулом. Ушкодив навіть кладовище, церков, костїл і доми в Глиньску та часть повітової дороги. Крім забудованя потоку Глиньско, має бути також забудований доплив званий потоком Сьвятоіваньским, а крім того урегульований долїшний біг обох потоків.

Загальний кошт проектованих робіт винесе 45.000 зр. Після проекту закона мають бути роботи переведені при 50% підмоги краю і державного фонду меліорацийного, т. є. держава і край мають причинити ся квотою по 22.500 зр.

Роботи мають бути викінчені в чотирох лїтах почавши від р. 1896, так, що щорічний даток з меліорацийного фонду винесе по 5625 зр. Потрібну на сю цїль квоту в р. 1896 постановив Видїл краєвий вставити до прелїмінаря буджету фонду краєвого на 1896 р.

Проект забудованя тих потоків виготовила переписка секция державного відділу лїсно-технїчного для забудовань гірских потоків і она обійме також веденє будови.

Переведенє тих робіт заспокоїть кількоразові жаданя видїлу повітового в Жовкві і мешканців громади Глиньско. В тій місцевости находить ся — як звістно — копальня вугля і одна з найлїпших фабрик для керамічного промислу.

Перегляд політичний.

У Відни розійшлась вчера чутка, що бурмістром Відня затверджений др. Люеґер. Найв. санкция має появити ся вже нинї або завтра. На вість, пущену недавно ґазетами, мов би то президент міністрів ґр. Бадені, старав ся наклонити Люеґера до того, щоби він зрезиґнував з свого мандату до Ради державної оголосив Люеґер в N. fr. Presse слїдуюче письмо: „Неправдою єсть, мовби Є. Екец. п. Президент міністрів старав ся мене наклонити до зрезиґнованя з мандату до Ради державної.

Відносини в Туреччинї стають чим раз гірші. Порта постановила покликати 40.000 резервістів і має надію, що заведе знову спокій і порядок. Вірменьский патріярх Ізмилиян завізвав всїх епіскопів в Анатолїї, щоби они старали ся успокоїти Вірмен, а великий везир вислав знов звізванє до ґубернаторів, щоби они успокоювали Турків.

Новинки.

Львів дня 5 падолиста 1895.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував практикантів концептових Намістництва Казим. Яницкого і Казим. Рожаловского ц. к. концепістами полїциї і призначив Казим. Яницкого до служби при полїциї в Перемишли а Казим. Рожаловского в Підволочисках. — Ц. к. Дирекция скарбу іменувала официяла горалень Володисл. Михаловского контрольором горалень.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс комісаря полїциї Тад. Матковского з Перемишля до Львова, а концепіста полїциї Ем. Бурдовича з Підволочиск до Перемишля.

— **З перемиской епархії.** Презенти одержали: на Жегестів дек. мушиньского о. Мих. Турянський, а на Никловичі, дек. судововишеньского, о. Алекс. Малярkевич.

— **Провізоричним катехитом** при мужескій семинарії учительскій в Сокали іменований о. Ал. Грицик.

— **В справі еміґрациї до Бразилїї** доносять що з причини дифтериї, яка прокинула ся у кільканайцятьох дїтий галицких селян, котрі еміґрували до Бразилїї, замкнуло італїяньске правительство границю для галицких еміґрантів і не впускає їх до свого краю. В наслїдок того кількасот еміґрантів, задержаних на границї в Понтафель, жде там на вільний переїзд. Отже перестерігає ся еміґрантів, щоби тепер не вибирали ся в дорогу, бо будуть мусїли ждати на отворене границї і то хто знає як довго.

— **Холера.** Стан холери в краю з дня 2 падолиста с. р. так представляє ся: В гусятинь-

---

— Ну, дій ся воля Божа!

— Нехай вже робить ся, що хоче!

— Ми всї в Божих руках!

— А як вже маємо погибати, то хоч на скорі уживаймо добрих часів та повеселїм ся!

— Мовчиш ти, безбожнику якийсь! — закричало двайцять голосів на відважного бесїдника і десять рук побожно хрестить ся.

Четвертину страху вигнав пан-отець своєю знаменитою проповідию — половину журби і суму розігнали веселі звуки музики, що над'їхала коло полудня до села.

Однако-ж, ах! Кілько то до червена упечених гусок, кілько біломясих курят лишило ся нетнених на мисках, кілько пухких, румяних колачів було лише надкушених і кілько склянок доброго вина стояло до половини повних....

Голосні звуки музики роздали ся з підвисшеня по майданї. Коли инде в тій хвили була вже тут глота, нинї аж по хвили наповнив ся майдан, зібрала ся молодїж — лавки і стільцї довкола лише звільна заповнювали ся гістьми.

Перше було то всьо веселїйше.

Вибрані „старівники“ паробки з рожами при шапках, з розмарином перевязаним білою стяжкою в дїрцї кафтана, поставали в ряд з вишнурованими „старівниками“ дївчатами. Має почати ся танець. Перший „старівник“ подає рамя першій „старівничцї“. Гордо поступає з нею до найпершого гостя. Приводить єму свою гарну дївчину, котра спускаючи очи, червонїє аж по уха. В тім підходить другий „старівник“, з великої гарної фляшки наливає вина до склянки на порцеляновім тарели, котру держить в єднїй руцї і подає гостеви, щоби припив. Гість надпиває вина і ставить склянку на таріль; другий „старівняк“ кланяє ся і уступає місця третому „старівникови“, котрий подає гостеви таріль з кількома розмариновими китицями. Гість бере одну китицю і пришпилює єї до кафтана, відтак витягає мошонку і кладе під розмарин на таріль риньского (менше як риньского не сьміє нїхто дати!). І той кланяє ся та уступає знов першому, котрий опять приводить гостеви свою зарумянену дївчину. Гість подає дївчинї рамя, веде єї на середину і танцює з нею раз довкола; між тим бере перший „старівник“ другу, а відтак трету „старівничку“ і веде їх до других поважних гостий і так дальше бере знов першу „старівничку“, котра тимчасом перетанцювала вже з першим гостем і веде єї знов до иншого. Тото водженє дївчат, питє вина, подаванє розмарину і складанє гроший на таріль третого „старівника“ повтаряє ся так довго, доки „старівники“ яко представителї молодежи, котра устроює забаву, не почтять всїх своїх і чужих поважнїйших людий.

Того року почала ся забава трохи неправильно.

Перший паробок, наш знакомий Йосиф Вавра, подав руку своїй подрузї, хорошенькій дочцї першого пословицкого радного і як велїв старий звичай, завів єї до бурмістра громади, до свого вітця Babри.

Старий Вавра усьміхав ся якось вдоволено, попив вина, взяв розмаринову китицю, положив на таріль нову десятку, засьміяв ся ще раз і відозвав ся відтак, коли єго син віддавав єму свою подругу, певним голосом: „Пожди, сину! Маємо насамперед виповнити обовязок, сплатити довголїтний довг. Даруй“ — звернув ся відтак до дївчини — „даруй, що полишу тебе на хвильку тут; але я тобі ще то винагороджу“.

І твердим кроком поступив наперед.

Всї гостї глядїли зачудовані, що той старий Вавра задумав робити.

В тій сторонї, де стоїть буда крамарів з медівниками, недалеко столиків, де мала дїтвора купує солодощі, стоїть довга лавка. На нїй сидять виднїйші гостї з сусїдної Мезирки — і коли би не то, що пішла чутка о помиреню та то що сам пан отець запрошував дуже щиро на нинїшний празник — то не було би там нї одного з них.

Посеред мезирецких сидить Ганищакова побіч свого мужа, котрий заєдно сильно сопить ся. Не був тут двайцять і пять лїт — тепер опять по довгій перерві навістив те місце, звідки вийшов перший зачаток ненависти против Babри. Також і жінка була немов прибита і навіть мало дрімота не находила на неї — єї цїла гадка потонула в споминах на той нещастний день перед двайцять пять роками, коли хотїла тут танцювати, а гордий, пустий Вавра вигнав єї з товариства....

До неї то при загальній увазї прямував старий Вавра. Здоймив ввічливо капелюх і як міг лагідно, а навіть трохи наляканим голосом промовив: „Пані начальникова, сьмію вас просити о танець?“

Ганишакова не знала, що з нею дїє ся. Почервенїла як рожа. Серце сильно билось їй в груди. Поглянула на мужа, але той відвернув лице.... Майже мимо волї і сьвідомости встала, вхопила за руку, котру їй Вавра подавав і схиливши голову пішла з ним в танець.

— Грай! — крикнув Вавра на музику сильним і грімким голосом....

Роздала ся весела полька.

скім повіті в Хоросткові було з попередних днів 5 осіб недужих, занедужало 7, померло 6, лишає ся на дальше в лїченю 6 осіб. — В повіті Каменецкім в Радехові лишило ся з попередних днів 5 недужих, занедужали 3 особи, виздоровіла 1, померли 3, остають на дальше в лїченю 4 особи. — В Перемишли остала на дальше в лїченю 1 особа. — В тернопільскім повіті в Кривках лишили ся з попередних днів в лїченю 2 особи, занедужала 1, лишили ся на дальше в лїченю три особи; в Лучцї лишили ся з попередних днів 3 недужі особи, умерли 2, остала в лїченю одна особа; в Острові було 5 недужих, занедужали 2 особи, виздоровіла 1, одна, остало на дальше в лїченю пять осіб; в Тернополи виздоровіла 1 особа, остає на дальше в лїченю 1 особа. — В повіті теребовельскім в Будзанові були в лїченю 3 особи і ті померли; в Малові лишили ся з попередних днів 2 недужі особи, занедужала 1, виздоровіла одна, померла одна і в лїченю остає одна; в Семенові занедужали 2 особи, з них одна померла, а 1 остала в лїченю; в Струсові занедужала 1 особа і остає в лїченю; в Варваринцях лишили ся з попередних днів 3 недужі особи, занедужали 2, остало в лїченю 5 осіб; в Застїночах була 1 недужа особа і виздоровіла; в Зубові остали на дальше в лїченю 2 особи. — Разом остало з попередних днів 32 недужих осіб, занедужало 20, виздоровіли 4, померло 17, остає в лїченю 31 осіб.

— **Крадіж з вломом.** До льокалю каси громадскої в Збоїсках під Львовом, вломили ся минувшої ночи злодії і забрали три баранячі кожухи і богато мужескої одежи на шкоду громадского касиера Якима Янчишина. По викиненю тих річий вікном, де два инші товариші ждали, почали добувати ся до каси громадскої, в котрій було 40 зр. готівки і 450 зр. в цінних паперах. Одну колодку вже розбили, при другій сполошив їх касиер Янчишин, котрий почувши в касї стукіт вийшов зі свого мешканя, положеного зараз коло каси. Злодії стали утїкати, а касиер пустив ся за ними в погоню. Бачив їх на гостинци, але не міг пізнати. Розпочало ся енерґічне слїдство і в кінци арештовано головного виновника Андрія Недопитальского, що в спілцї з двома иншими львівскими злодіями устроїв нічну віправу. Один кожух відобрано, а Недопитальский розгніваний, що львівскі злодії не подїлили ся з ним краденими річами, видав їх обох.

— **Обтинані банкноти.** В послїдних днях між сотковими банкнотами, котрі надіслано до австро-угорского банку до виміни, найшло ся богато таких, що були о тоненький поясок паперу коротші від звичайних. Очевидно, що їх мусїв пообтинати якийсь обманець, а їх властителї терплять шкоду, бо при виміні відтягає їм банк якусь квоту, відповідно до того, якої части не достає. На пр. коли відтята часть єсть сотною частию банкнота, то банк платить за неї лише 99 зр. і т. д. Отже публика приймаючи банкноти повинна їх у власнім інтересї оглядати, чи они не ушкоджені. Найлїпше оглядати їх під сьвітло, бо в той спосіб лекше пізнати, чи край надтятий.

— **Пошесть.** З Сокальщини доносять, що там лютять ся тепер епідемічно скарлятина і виступає з такою силою, що знанє лїкарів не може єї побороти. Згадана пошесть обгорнула кілька сіл і десяткує дїтий, а самі селяни кажуть, що холера нічим в порівнаню з скарлятиною. В самім Сокали умерло від серпня до 200 дїтий, бувало й по 8 похоронів на день, а суть села, в котрих поумирало й по 50 дїтий на скарлятину в послїдних м'сяцях. Для поборення пошести зарядили власти всякі можливі средства і старають ся єї спинити, однако помимо того пошесть держить ся дуже уперто.

— **Вибух ропи.** В Сторожах великих в Сяніччині наступив дня 2 с. м. сильний вибух ропи нафтової в закопі 311 метрів глубокім. Се перша копальня в Сяніччинї, що обіцює обильний видаток.

— **Смерть при престолї.** В костелї в Золєнав під Вінер-Найштад лучив ся перед кількома днями незвичайний, сумний випадок. Тамошний парох кс. Винкентий Забраньский, чоловік в силї віку, бо числив всего 56 лїт, відправляючи службу Божу, упав нагле коло престола і сконав на місци. Причиною смерти був серцевий удар. В церкві набитій людьми викликала та пригода великий заколот.

— **Шпигуни.** В Парижи вела ся сими днями розправа против супругів Шварців обжалованых о шпигуньство. Розправа відбувала ся при зачинених дверех. Пятьох адвокатів, до котрих обжаловані удавали ся, відмовило принятя оборони і вкінци мусїла корпорация адвокатів з уряду визначити двох оборонців. Після донесень париских ґазет, двох француских підофіцирів замішаних до тої справи, утїкло до Нїмеччини, а третого їх спільника увязнено і при тїй нагоді найдено нові познаки злочиньства і нових виновників. Показало ся, що Нїмеччина має цїлу шайку шпигунів у Франциї. По переведеній розправі засуджено Шварца за шпигуньство на пят лїт вязниці і на кару 5000 франків, а єго жінку на три роки і на 1000 франків кари. Також засуджено їх на видалене з границь Франциї по відбутій карі і на утрату горожаньских прав на 10 лїт.

— **Кінноту муравлїв** відкрив перший раз у всхідній Азиї звістний подорожник Адольф Бартіен. То відкрите було таке дивачне, що учені глядїли на него з недовірєм, аж доки не потвердив єго Кароль Майзен в науковій нїмецкій часописи „Гумбольдт", де так пише: В Сиямі істнує осібний род малих муравлїв темно-сїрої краски. Ті муравлї звичайно поселюють ся в місцях вогких, по котрих вандрують довгими рядами. Робочий муравель має майже половину величини звичайного муравля лїсного. Серединою відділу в правильних відступах ідуть значно більші муравлї, а тут і там тихо і поважно поступають великани, дїйстні слонї в порівнаню з иншими муравлями. Мають они великі чорні голови більше блискучі як проча часть тїла і двигають на плечах по маленькім робучім муравли. Від часу до часу той великан-муравель дуже живо вибігає наперед відділу, а потім знов вертає на своє місце і іде спокійно дальше. Тяжко собі представити ті неправильности в марши. Звістно, що муравлї ідуть такими правильними рядами як войско і можна длятого припускати, що малий їздець на великім муравли є командантом відділу, що робить перегляд. На кождий случай то відкрите дуже зацікавило учених.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция руху зелїзниць державних** оповіщує: Льокальна тарифа товарова часть II. зшиток 2. З днем 1 жовтня 1895 а взглядно з днем отвореня руху на зелїзници льокальній Львів-Клепарів Явів, увійде в житє додаток V. до тарифи часть II. зшиток 2.

Тарифа виїмкова (часть II.) для перевозу беврог і овець зі стаций ц. к. упр. зелїзниці північної цїс. Фердинанда і зі стаций ц. к. австр. зелїзниць державних (шляхи в Галичинї і на Буковинї) до Відня (Маркс) важна від 15 серпня 1891. З днем 1 падолиста 1895 увійде в житє нова тарифа.

Галицко-віденьский звязок зелїзничий. Тарифа часть II. обовязуюча від 1 лютого 1893. З днем 1 падолиста 1895 увійде в житє додаток IV. до згаданої тарифи звязкової.

Телеграми

Відень 5 падолиста. Тутешна амбасада турецка заперечує рішучо вість, мов би то у войску в Альбанії викрито якийсь заговір.

Загреб 5 падолиста. Внаслїдок вироку унїверситетского суду дисциплїнарного релеґовано за зневажене угорскої хоругви 6 студентів на 2 семестри а 2 дістали строге упімнене. Межи укараними нема тих, против котрих розведено судово-карне поступоване.

— **Книгарня наукового тов. Ім. Шевченка** у Львові, улиця Академічна ч. 8. продає слїдуючі книжкі: Вас. Чайченко. Під хмарним небом, поезиї часть I, 1 зр., Книга казок, поезиї часть II, 60 кр., Твори прозаїчні ч. I. 80 кр., ч. II. кр., ч. III. 80 кр. — Записки Товариства імени Шевченка ч. I, II, III, IV. по 1 зр.— Тарас Шевченко. „Кобзар" 2 томи 4·50 зр., з пересилкою 5 зр. — Павло Граб. Збірник поезий ч. I. 20 кр., З чужого поля. Переклади 20 кр. — Іван Сурик. Твори, з московского 10 кр. — Олекс. Колесса. Шевченко і Міцкевич 1 зр. — Герінґ-Герасимович. Що то є ґосподарність 30 кр. — Шевченко з бандурою над Дніпром 25 кр.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

В млї ока танцював вже Вавра з Ганишаковою в крузї. Танцював живо і рівко немов який молодий паробок.

Зачудованє зрітелїв, доси мовчаливих перемінило ся на ряд всїляких уваг.

І сьміх було чути.

— Ади, ади, що той Вавра робить!

— Парубочить ся!

— Дурїє!

— Ну, то ганьба для Послович, щоби найкраснїйша пословицка дївчина мусїла стояти, а така стара баба з Мезирки аби танцювала в першій парі!

— Правда, що ганьба!

— Будьтеж тихо, так як раз добре. То мусїло бути, щоби вже раз помирили ся!

— То щоби від всїх нас відвернули нещасте!

Сім раз довкола танцював Вавра — відтак утомлений завів свою утомлену танечницю на єї місце.

— Даруєте менї тепер? — відозвавсь тут до неї і до Ганишака.

Ганишакова позїхнула і стала плакати.

І Ганишак був зворушений; на хвилю не міг говорити.

Мовчки встав і стиснув Ваврі руку.

— От, най всьо забуде ся! — відозвавсь відтак мягким голосом.

— Даруе ся! — додала Ганишакова і отираючи очи позїхнула три рази.

— Дякую вам, приятелї, сердечно дякую! — крикнув утїшений Вавра. — А тепер ходїть, будете моїми гістьми!

І взявши Ганишака під одно рамя, а Ганишакову під друге, вів їх гордо до лавки, де сидїла єго жінка в крузї перших жінок і мужів пословицких.

— Славно! — відзивали ся голоси вслїд за Ваврою.

— Ну, добре я зробив пан отче? — питав Вавра сьвященика.

— Дуже добре, пане бурмістре, з вас порядний чоловік!

„І я так гадаю!" — подумав Вавра і весело засьміяв ся.

Між тим цїла увага звернула ся на місце до танцю, а вся молодїж товпить ся з усїх сторін, аби лїпше видїти.

В крузї танцює одна одинока пара, двоє хороших людий — Йосиф і Марися.

— Як они придають ся до себе!

— Як би їх Бог сотворив одно для другого!

— Тату, ще гнїваєте ся, ще не хочете позволити? — питає Йосиф і вводить дочку Ганишака в круг свояків.

— Е, лиши то на нинї. Поки-що не можу нїчого сказати — то менї не пристоїть.

Але з очевидним вдоволенєм задивив ся на хороші очи Марисинї і за хвилю забув на цїлий сьвіт заговорившись з нею...

Трету четвертину суму і журби селян розвіяло ненадїйне помирене Ганишака з Ваврою.

— Слава-ж тобі Боже, може тепер буде добре!

— Переблагали Господа!

(Конець буде.)

ІНСЕРАТИ.

Філія ц. к. управ. гал.

Банку гіпотечного в Тернополи

приділила в обєм свого ділання

продажу льосів

за сплатою в місячних ратах.

Позаяк жадна дотепер інституция в Галичині продажею льосів на рати не займае ся, проте Філія Банку гіпотечного в Тернополи розширяє під тим взглядом свою діяльність 85

на цілу Галичину.

Проспект на жадане gratis і franco.

Бюро оголошень і дневників

приймає

оголошеня

до всіх дневників

по цінах оригінальних.

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні урядженя для стаен і обор.

На жадане висилаємо катальоґи.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файґель

у ЛЬВОВІ, улиця Коперніка число 21.

Торговля чаю

ВОЛЯ

в Ґранд-готелю

пасаж Гавсмана,

Львів. 94

Шварц (шувакс)

Глиньского з Варшави,

признаний в королівстві польскім і Цісарстві за найліпший поручає

Леонард Солецкий 93

Львів улиця Баторого ч. 2.

Інсерати

(„оповіщеня приватні") як для „Народної Часописи" так також для „Ґазету Львівскої" приймає лиш „Бюро Дневників" **ЛЮДВИКА ПЛЬОНА**, при улици Короля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.

Всі прибори

для аматорів і фахових фотографів

именно:

папір альбуміновий, целюоидиновий, течі, шкла, хемікалия найдешевше купити можна впрост у заступників фабрик найбільших

ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ

Львів, ул. Коперніка 21.

С. Нельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні урядженя купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для Галичини і Буковини

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане висилає ся катальоґи.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.